

Dependència sensitiva condicional no determinista

J. Darío Solís Sayago

No em malinterpretis; ja no et necessito. La vida em va bé des que va acabar la nostra sinapsi. És cert que pensava que el món començava i acabava en la nostra connexió, però he de dir que he viscut més experiències que dendrites tinc en tot aquest temps sense tu. He conegut altres neurones. M'he excitat amb tota mena de neurotransmissors. He visitat àrees del cervell tan inversemblants com inusitades. He format part de formidables pensaments. En definitiva, m'he despolaritzat com mai abans.

I, què dir-te, estic bé, anant a la meva. No és que vulgui jo canviar aquesta llibertat de què et parlo, i ara. Però bé, passa que, com ja te n'hauràs assabentat, fa exactament vuitanta-tres mil·lisegons en Ramon ha obert un llibre per error i ha trobat aquella flor que l'Anna hi va desar un infaust vint-i-vuit de març, quan encara sortien. «Als llibres, els has de posar una flor entre les pàgines», li deia l'Anna. «Així, amb el temps, la flor s'asseca i el que en un moment va ser vida ara queda com a record. I de la mateixa manera que la flaire no s'esvaeix després de pansida la flor, passa amb els moments feliços que vas viure mentre llegies aquest llibre i que recordaràs algun dia quan obris aquestes pàgines i de sobte et trobis olorant el passat.»

I bé, què hi farem. Al cap i a la fi som neurones, no tenim gaire més llibertat que la que ens imposen els estímuls que rebem, no trobes? I és per això que et demano, a veure què en penses, si en el temps que les altres àrees cerebrals recullen olor, tacte, visió i altres estímuls, nosaltres aprofitem per fer gala de plasticitat i reprenem, per una última vegada, la que fora temps enrere predilecta sinapsi per acabar de dibuixar un somriure en la cara del Ramon, que encara estima l'Anna, però ja no la necessita.

Enllaç a l'àudio d'EnVeuAlta: <https://soundcloud.com/enveualtatcat/dependencia-sensitiva-condicional-no-determinista>